

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa obchodnej S. v 1. rade **Z. P. S. SK, s. r. o.**, so sídlom v L., v 2. rade **M. SK, s. r. o.**, so sídlom v L., v 3. rade **T. P. S. SK, s. r. o.**, so sídlom v L., v 4. rade **T. M. SK, s. r. o.**, so sídlom vo V., v 5. rade **D. P. SK, s. r. o.**, so sídlom v S., všetci zastúpení **JUDr. E. K., advokátom so sídlom v K.** proti odporcovi: **Daňovému úradu Kráľovský Chlmec**, Mierová č. 2, Kráľovský Chlmec, v konaní o návrhoch na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy vo veci kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2009 a november 2009, o odvolaní žalobcov v 1. až 5. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/16527/2010-23 zo dňa 09. septembra 2010 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľov **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením, č.k. 6S/16527/2010-23 zo dňa 09. septembra 2010 spojil v záujme hospodárnosti konania veci začaté a evidované na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/16527/2010, 6S/16602/2010, 6S/16645/2010, 6S/19659/2010, 62/19679/2010 a 6S/19703/2010 na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. 6S/16527/2010 a konanie zastavil. Zároveň súd predmetným uznesením rozhodol

o trovách konania tak, že navrhovateľom priznal právo na náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia v sume 777,80 eura, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľom do rúk advokáta JUDr. E.K. do 8 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu v časti výroku o trovách podali navrhovatelia v zákonnej lehote odvolanie, pretože krajský súd náhradu trov konania po právnej stránke posúdil nesprávne. Poukazovali na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/40/2007, kde sa uvádza, že *„v správnom súdnictve, ktoré nie je založené na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivca vrátane určovania ich spornej výšky pri peňažnom plnení, nie je možné pri výpočte výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzať z ustanovenia § 10 vyhlášky, ale úkony právnej pomoci vykonávané v správnom súdnictve je nutné hodnotiť ako hodnotu veci alebo práva, ktoré nie je možné vyjadriť v peniazoch a preto je v tomto prípade na vyčíslenie výšky tarifnej odmeny potrebné aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky...“*. Poukázal na to, že s týmto právnym názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď uznesením č. III. ÚS 92/09 odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/40/2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania vo výške určenej v súlade s ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Poukazoval na to, že uvedené názory sa uplatnili vyhláškou č. 209/2009 Z.z., ktorou sa s účinnosťou od 01.06.2009 zmenila a doplnila vyhláška č. 655/2004 Z.z. Navrhovatelia tvrdili, že z ustanovenia § 11 ods. 4 cit. vyhlášky jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie vo vzťahu k ustanoveniu § 9 ods. 1 vyhlášky predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej vo veciach zastupovania v konaní podľa piatej časti OSP sa základná sadzba tarifnej odmeny nestanoví podľa tarifnej hodnoty veci, ale je pevne určená vo výške jednej šestiny výpočtového základu. Podľa ust. § 13 ods. 3 vyhlášky s účinnosťou od 01.06.2010 pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Uviedli, že z tohto ustanovenia ani z iného ustanovenia nevyplýva, že pre účely § 13 ods. 3 vyhlášky sa za základnú sadzbu tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci z najvyššou hodnotou považuje základná sadzba tarifnej odmeny vypočítanej podľa § 11 ods. 4 vyhlášky, keď súd o jednu tretinu zvýšil základnú sadzbu tarifnej odmeny vypočítanej podľa § 11 ods. 4 vyhlášky. Z uvedených dôvodov pri spojení dvoch alebo viacerých vecí vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti OSP nie je možné postupovať podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a aj pri spojení vecí sa použije osobitná úprava podľa ust. § 11 ods. 4 vyhlášky.

Navrhovatelia tvrdili, že krajský súd postupoval spôsobom, ktorý vyhláška neumožňuje. Poukazovali na to, že rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu. S poukazom na uvedené navrhovali, aby odvolací súd, zmenil výrok uznesenia Krajského súdu v Košiciach tak, že navrhovateľom prizná náhradu trov konania vo výške uplatnenej v návrhoch, teda 6 x 240,46 eura, 6 x DPH 45,69 eura a 6 x režijný paušál 14,42 eura v celkovej sume 1.803,42 eura.

Odporca odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie navrhovateľov treba odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá OSP sudy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá OSP opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Konanie proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy je upravené v piatej hlave piatej časti OSP j (§ 250v OSP), pričom v súlade s ustanovením § 250v ods. 8 OSP sa na toto konanie použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti OSP iba subsidiárne.

Podľa § 250v ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu

verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 6 OSP súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250v ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP a na ustanovenie § 250v ods. 7 OSP, ktoré prípustnosť opravného prostriedku v konaní proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy celkom vylučuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci do výroku o náhrade trov konania.

Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je konaním **jednoinštačným** a v ustanovení § 250v OSP je upravené ako celok, včítane rozhodovania o trovách konania (§ 250v ods. 5 a ods. 6 OSP). Zákon proti rozhodnutiu súdu podľa piatej hlavy piatej časti OSP nepripúšťa žiadny opravný prostriedok, teda ani proti rozhodnutiu vo veci a tým ani proti rozhodnutiu o trovách konania (§ 250 ods. 7 OSP).

Keďže rozhodnutie o náhrade trov konania, bolo v danom prípade vydané v konaní proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy, odvolanie navrhovateľov ani voči tejto časti výroku rozhodnutia nemožno vecne prejednať, pretože odvolanie proti rozhodnutiu v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy výslovne nie je prípustné.

Vzhľadom na to, že navrhovatelia podali odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 250v ods. 7 OSP musel odvolanie navrhovateľov odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho

prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 250v ods. 6 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keďže účastníkom v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková